

číslo 4/2020
ročník 28

ZPRAVODAJ

PRAŽSKÉ ARCIDIECÉZE

Velikonoce naplno, i když jinak | 3 kněží v těžké době | Bohatství charitních aktivit

Editorial

Vážení čtenáři, dubnové číslo našeho Zpravodaje vychází v této mimořádné situaci pouze v elektronické podobě. Tři kněží pražské arcidiecéze se s námi podělí o to, jak zvládají dobu koronavirovou, a ukážeme si širokou škálu dobročinných aktivit, které leckde nabývají hrdinských rozměrů. Útěchou v těžkých časech může být i bohatství nově vzniklých pastoračních aktivit v online prostoru. Velikonoční světlo naděje vám přeje

Stanislav Zeman

Obsah

3 Ze života arcidiecéze

10 Dobrovolná karanténa v Domově pro seniory

12 Arcidiecézní charita pomáhá potřebným

14 Terénní pečovatelská a ošetřovatelská služba

17 Programy

19 Z Act curiae

Drazí moji přátelé senioři, blízcí nejen v Kristu, ale i věkem; bratři a sestry!

Zdravím vás ze svého bytu na pražských Hradčanech, kde trávím čas své karantény, jak jistě víte. Mám v porovnání s běžným režimem trochu více času a má trvalá solidarita s vámi pojednou nabyla velice konkrétních, hmatatelných rozměrů. Dopis, tato klasická forma komunikace, pořád neztratil své kouzlo. Jistě i vaši blízcí si rádi přečtou vaše dopisy, vzpomínky na doby minulé i pocity v současnosti, které jim třeba napíšete během chvilky, kdy se nemůžete vidět a cítíte se osamělí.

Většina z nás se narodila v období kolem druhé světové války. Patříme ke generaci, která, na rozdíl od našich rodičů nebo prarodičů, už neměla možnost zažít velký moment zrození naší státní vlajky. Když jsme si před pár dny, 30. března 2020, připomínali její stoleté narozeniny, málokdo si zároveň s tímto velkým výročím uvědomil, že to bylo právě před 100 lety, kdy naši zemi a evropský kontinent stále ještě druhým rokem pustošila španělská chřipka.

Po 100 letech nás nyní zasáhla vlna další velké, celosvětové epidemie. A naše představy o tom, že pro nastávající mladé generace – generace vašich dětí, vnuků a pravnuků – přichází konečně po době totality a útlaku ona krásná epocha plná svobody a možností, se nám najednou bortí. Neříkám to proto, abychom chápali současnou situaci se skleslou myslí a s rukama v klíně! Poukazuji zde na tyto souvislosti proto, že stejně tak jako na začátku 20. století směly krásné okamžiky První republiky přijít až po překonání první světové války a zmíněné pandemie španělské chřipky, tak příchodu tolik vytoužené svobody před 30 lety předcházela druhá světová válka a dlouhé období totality, byť s pár světlými okamžiky. Ty nejkrásnější momenty našeho života i života našich rodičů a prarodičů se často odehrávaly na pozadí velmi těžkých a bolestných etap a situací.

Musíme vidět, že Bůh zasahuje do dějin světa nejen krásnými slovy, ale tak také opravdovou intervencí v našich časech. Mění svět a mění ho vždy k našemu dobru. Jsme svědky toho, jak se mezigenerační rozdíly stírají, starost o bližního a vlna solidarity nejsou prázdny pojmy, jak se ukázalo v nezištném tvoření roušek a dalších pomůcek. Starají se o nás naše rodiny, přátelé, dobrovolníci všech věkových kategorií. Ohleduplnost, kdy najednou nejde jen o sebe sama, ale také o toho druhého, se jistě zapíše i do našich dějin.

Můžeme se spolehnout na naše vyspělé zdravotnictví a být hrdí na naše vědecká pracoviště, která směle drží krok s nejvyspělejšími zeměmi světa, ať už je to Liberecká technická univerzita nebo ČVUT. V domovech důchodců, a to nejen církevních, nejednou zůstává s nakaženými seniory celý personál a v karanténě dál obětavě pečuje o svoje klienty. Chci při této příležitosti konkrétně, mezi jinými, poděkovat a vyzvednout náš Charitní domov pro seniory v Mukařově. V tomto místě byl v internaci, tedy také v izolaci, kardinál Beran v době

komunismu. Personál tohoto domu zůstává v karanténě se svými klienty! Myslím, že je to krásný příklad! Vedení Arcidiecézní charity Praha je v podobné situaci jako i my, také na základě kontaktu s panem biskupem Karlem jsou v ochranné lhůtě. Chci poděkovat jak panu řediteli Němcovi, tak jeho zástupci, kteří jsou také s námi se všemi solidární.

Chtěl bych vás ujistit, že s vámi jsme skutečně solidární. Otec biskup Karel Herbst na nemocničním lůžku zápasí s nemocí, s oním koronavirem, jednoduše řečeno s čínskou chřipkou, já se svými kolegy zůstáváme v ochranné lhůtě, včetně zaměstnanců arcidiecézní charity. Jsem s vámi

Vážení a milí nemocní, hospitalizovaní a podrobení terapii, osamocení, staří či jakýmkoli způsobem trpící,

obracím se k Vám na prahu tzv. Pašijového týdne, ve kterém dvakrát čteme a nasloucháme působivému vyprávění o utrpení a smrti ale také zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista. Žádný ze čtyř evangelistů, i když psal svým osobitým stylem, neopomněl zachytit tyto události, aby z nich všichni lidé ale zejména trpící až do konce světa mohli čerpat světlo a povzbuzení.

Prožíváme jako osoby i jako společnost situaci, kterou nikdo z nás nepamatuje. Mnozí z vás jste byli nemocní už třeba dlouho předtím, než se začal koronavirus šířit i v naší zemi. Ale nastalý stav mohl Vaši situaci v mnohém zhoršit či zkomplikovat. Každý den sledujeme stoupající počet těch z Vás, kteří jste se nakazili a s nákazou probíhající s lehčími nebo těžšími příznaky v těchto dnech bojujete. Sám jsem snad zdravý, ale jsem Vám blízko kromě modlitby třeba i tím, že tyto řádky

solidární v modlitbě, stejně tak jako jsme solidární, když sloužím každé ráno mši svatou v arcibiskupské kapli, kterou můžete sledovat denně od 7:15 na mém Facebookovém profilu. Zde jsem s vámi spojen a je to vaše i moje, naše společná mše svatá.

Moji drazí, můžeme mít a mějme skutečně důvěru! Protože jsme v dobrých rukou; především jsme v ruce Božích. A to nejen my, ale i právě ta mladší a nejmladší generace, na které nám záleží nejvíc, více než na nás samotných, a která má ještě celý život před sebou. Tak, jako naši rodiče a prarodiče nás učili vkládat naše ruce do rukou Božích, tak, jak složené ruce tvoří gotickou podobu naší katedrály

piší sám uzavřený doma v karanténě. Čteme o práci lékařů a ostatních zdravotníků, kterým patří veliký dík a pro které může být obrovská námaha a někdy nadlidské nasazení skutečným křížem. Sledujeme počínání politiků a všech, kdo mají ve společnosti zodpovědnost, a jejichž nelehká rozhodování, která dalekosáhle ovlivňují naše životy, také mohou být formou nesení kříže. Vidíme mnoho těch, kteří zůstali pracovat na svých místech nám všem ku prospěchu, vystavení nebezpečí nákazy nebo spousty dobrovolníků, kteří se svou nezištnou službou potřebným připodobňují vědomě či nevědomě Kristu.

Velmi mne oslovilo, jak papež František nechal na prázdné svatopetrské náměstí, na kterém se 27. března modlil a ze kterého dal požehnání Urbi et Orbi, přenést ikonu Panny Marie a starobylý kříž. Byl to ten kříž, ke kterému se pěšky vydal pár dní předtím do jednoho římského kostela, aby před ním prosil za zastavení šířící se epidemie. Jakoby chtěl celému světu ukázat dva pevné body, ke kterým se máme v tyto dny utíkat a před kterými se máme zvláště intenzivně modlit. Vybízím Vás tedy, milí přátelé, abyste vroucně vyzývali tu, která doprovázela svého Syna na křížové cestě, stála pod křížem, a které jsme byli na Golgotě všichni svěření. Vyzývám Vás, abyste s vírou obejmuli kříž, a možná prožijete to, co jeden duchovní autor popsal takto: „Kříž, který pevně obejmeme, přestává být křížem, je jako sníh tající v sepjatých dlaních.“

Každý den přibývá, našťástí v naší zemi velmi pomalu, počet zemřelých v dů-

(jak to geniálně vystihl mistr Preclík v Křížové cestě, vybudované patnácti umělci v blízkosti Kuksu), předejme tuto zkušenost dál. Vždyť víme, že naše modlitby, především ty dětské modlitby, naše první setkání s Kristem v podobě Prvního svatého přijímání, jsou vzpomínkami na to, že mnohé těžkosti a mnohé nemoci jsme překonali díky Božímu zásahu.

Vám všem, vašim rodinám, dětem, vnukům, pravnukům, blízkým, přátelům a celé naší zemi vyprošuji Boží milost.

Myslím na vás, Bůh vám žehnej!

*Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup pražský a primas český*

sledku nákazy. Úzkostlivě sledování tohoto čísla a diskuze kolem něho pramení jistě také z toho, že společnost do značné míry ztratila či odmítla naději ve svět nad námi. A v důsledku toho vytěsnila vnímání smrti a skutečnost, že jsme smrtelní. Náš život spěje k velikému setkání, jsme v Božích rukou a proto z toho, co přijde po smrti, nemusíme mít strach. Ukřížovaný a zmrtvýchvstalý Kristus je vítězem nad naším hříchem a smrtí – to je poselství, kterému chtějme otevřít svá srdce o letošních velikonočních! „Ve velikonoční naději má smrt předposlední slovo. Poslední, které si Bůh vyhradil pro sebe, totiž zní: život.“ (kard. Koch) Nedávno, o 5. neděli v době postní jsme četli evangelium o vzkříšení Lazara. Představuje nám tři sourozence, z nichž jeden vážně onemocněl a dvě sestry to hned sdělují Ježíšovi: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen.“ Ježíš ale nemiloval jen nemocného Lazara ale miluje vás všechny nemocné, osamocené, staré a trpící. A záleží mu na Vás! Je Vám blízko a trpěl a zemřel i pro vás. Budte s ním spojeni v modlitbě, abyste zakoušeli jeho posilující a uzdravující blízkost.

Velikonoční události, jak nám je zachytili evangelisté a jak je církev už 2000 let stále znovu prožívá a slaví, jsou světlem naděje do všech našich osobních temnot i temnot dnešního světa. Kéž Vás Pán posílí na Vaši životní cestě a dá Vám ve světle velikonočních tajemství nově uchopit Váš kříž. K tomu Vám žehnám a modlím se za Vás všechny!

*Zdenek Wasserbauer,
biskup pro zdravotnictví při ČBK*

Pastýřské slovo k Velikonocům v čase těžké a bolestné zkoušky

Milí diecézáni, spolubratři biskupové, kněží, jáhni, řeholnice a řeholníci, sestry a bratři, drazí přátelé, především však vy nemocní, nejen koronavirem (čínskou chřipkou), ale i vy, ohrožení nakažením v domácí, či celkové karanténě. Zdravím vás jako jeden z vás s přáním Kristova pokoje, který přináší smír, útěchu a odvahu.

Vícekrát jsem se v těchto dnech vyjadřoval v různých rovinách a médiích k dané situaci, kterou považuji za těžkou zkoušku, kterou na nás sesílá milosrdný Bůh, ke kterému voláme Otče a kterému na nás záleží. Někteří z vás objímají v bolestech kříž nemoci, opuštěnosti, či v úzkosti. Objímáte-li Kristův kříž, možná se ve vás ozývá Ježíšovo zvolání: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil...“ Není to zoufalství, nejsou to pochybnosti vaší víry, ale naopak! Je to volání po Něm, po Jeho náruči, po Jeho slovech útěchy.

Nezapomeň na poslední Ježíšova slova: „Otče, do tvých rukou...!“ A dej mu všechno!

Ne, nebojte se, jsme s vámi a voláme s vámi k nebeskému Otci Všemohoucímu. Naše solidarita je snad i viditelná. Otec biskup Karel se solidarizoval s vámi, kteří jste v největším utrpení. Modleme se za sebe navzájem. Můžeme pozorovat a reflektovat kolik zbytečných a neúčinných sporů jsme vedli spolu, nebo ještě vedeme. Jsme opravdu světlem a solí? Zpytujeme svědomí a vstupme do Svatého týdne a velikonočního Třídenní s otevřenými očima a srdcem očištěným v pravé pokoře. Budme s naším Pánem, naslouchejme a snažme se porozumět jemu a jeho učedníkům a učednicím. Patříme k nim a máme ho také jako oni následovat.

Dostali jste tolik informací a návodů k prožívání Velikonoc v době epide-

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil ...

Žalm 22 (21), 2

To náš hřích a nedostatek v nás bolí,
a On za nás na kříži volá,
a ve svém Bytí, Jsoucí, je s námi víc, jak kdy jindy,
v Láске, která nepřestává a znovu v nás budí
Víru a Naději, neboť je Milosrdný.

Je Cesta, Pravda a Život.

Boží Milosrdenství a přízeň
kajícím srdcím od katedrály
sv. Víta, Václava, Vojtěcha a Panny Marie
vyprošují a žehnají

+ Dominik kardinál Duka OP

arcibiskup pražský a primas český

+ Zdeněk Wasserbauer

gen. vikář a světitel biskup pražský

+ Karel Herbst SDB *+ Václav Malý*

em. světitel biskup pražský

světitel biskup pražský

PRAHA
VELIKONOCE 2020

mie, že není třeba, abych něco dalšího připomínal. Sdělovací prostředky nám ukazují, že jsme malé stádo v malé české kotlině, ale Moravské Úvaly a Slezské Beskydy jsou s námi v jednotě víry a modlitby. Při pohledu na Kříž, až otřete slzy s očí, uslyšíte slova Maří Magdaleny: „Viděla jsem Pána!“ ...

Přeji Vám všem a v modlitbě vyprošuji spolu s našimi Otci biskupy pravou velikonoční radost a sílu!

Žehnají vám:

+ Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup pražský a primas český

+ Zdeněk Wasserbauer
generální vikář

+ Václav Malý
pomocný biskup
spolu s Otcem biskupem Karlem
Herbstem na nemocničním lůžku

Praha, Velikonoce L.P. 2020

Modleme se za biskupa Herbsta

U biskupa Karla Herbsta bylo v sobotu 28. 3. potvrzeno onemocnění COVID-19. Pracovníci arcibiskupství, kteří s ním byli v posledních dnech v kontaktu, včetně kardinála Dominika Duky, nastoupili do karantény a dodržují veškerá hygienická opatření. Všichni se cítí zdravě.

Ve čtvrtek 2. dubna se stav emeritního pomocného biskupa Karla Herbsta bohužel zhoršil. Byl uveden do umělého spánku a napojen na umělou plicní ventilaci. Z Ústřední vojenské nemocnice byl převezen do Nemocnice Na Homolce a posílen svátostí pomazaných nemocných. Prosíme všechny o modlitby za něj a děkujeme zdravotnickému personálu, který se o něj a o všechny nemocné obětavě stará.

Papež František a apoštolský nuncius Mons. Charles D. Balvo se připojují

Foto: Vojtěch Hlávka, Ctověk a Víra

k modlitbě za uzdravení biskupa Karla a srdečně mu blahopřejí k osmnáctému výročí jeho biskupské konsekrace. Připojujeme letošní velikonoční přání

pana biskupa, které se z důvodu jeho zdravotního stavu nepodařilo včas rozeslat.

 APOŠTOLSKÁ NUNCIATURA
 PRAHA

Praha 6. dubna 2020
Prot. N° 450

Vážený Otče biskupe Karle,

píší Vám z pověření Svatého otce Františka, který Vás, v době Vaší hospitalizace v nemocnici, v modlitbě světuje Kristu a přimluvě jeho blahoslavené Matky, Panny Marie, Uzdravení nemocných, a vyprošuje Vám brzké uzdravení. Ať Vás posiluje také svátost nemocných, kterou jste v minulých dnech přijal.

Zároveň Vám jménem Petrova nástupce srdečně blahopřeji k dnešnímu osmnáctému výročí Vaší biskupské konsekrace.

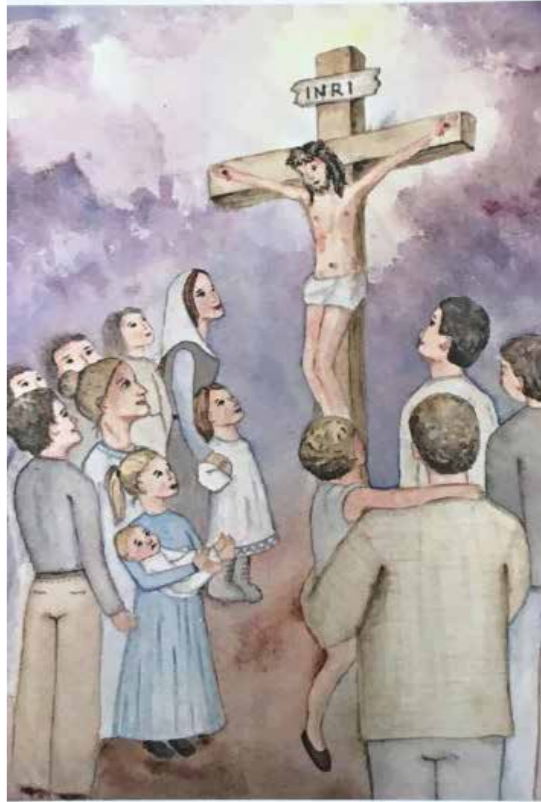
K modlitbě za Vás připojuji papežovo ujištění o vroucí přimluvě i za všechny nemocné a také za ty, kdo se o ně s velkým nasazením starají. Rád zprostředkovávám jeho apoštolské požehnání.

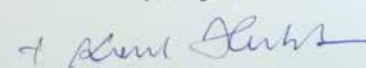

 Arcibiskup Charles D. Balvo
 Apoštolský nuncius

Mons. Karel HERBST
t. č. hospitalizován v pražské nemocnici Na Homolce

Vršířská 12, 110 00 PRAHA 1, Česká republika
 tel.: +420 224 999 811, fax: +420 224 999 833, e-mail: nunpraga@nunciatura.cz

Mějme oči upřeny na Ježíše
 Žid 12,2

Požehnané Velikonoce 2020
 přeje

Velikonoce naplno, i když jinak

Přestože Velikonoce letošního roku budou jiné, nemělo by to ubrat na intenzitě jejich prožívání. Ba naopak. Je možné více prožívat Ježíšovu větu: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tak jsem já uprostřed nich“ (Mt18,20).

Rodinám lze doporučit, aby rodiče zapojili děti a připravili s nimi každý den společnou modlitbu, která bude vycházet z liturgie. Videopomocník s inspiracemi je na webu liturgie.cz. Ti, co žijí sami, se pochopitelně připojí prostřednictvím televize či internetu k liturgii, která bude sloužena v jejich farním kostele, ve Vatikánu Svätým otcem Františkem nebo prostě někde jinde.

A jak se svátostmi, které jsou zdrojem duchovního, ale i fyzického zdraví? Protože se v kostelích nemůže shromážďovat z bezpečnostních důvodů větší počet osob, většina věřících nebude mít příležitost zúčastnit se mše svaté. Avšak některé kostely budou během tridua otevřeny pro soukromou modlitbu. Jistě se najde řada kněží, kteří nechají v neděli na Boží hod velikonoční kostely otevřeny a ve vhodnou dobu a za dodržení hygienických

předpisů budou rozdávat Nejsvětější svátost oltářní. A jak se zpovědi? Kdo nemusí akutně, radí se spíše ji odložit na pozdější dobu a nyní vzbudit dokonalou lítost. Kdo vnímá, že k svátosti smíření potřebuje přistoupit, jistě mu kněz vyjde vstříc. Taková zpověď, při které se vyznají hříchy a dostane se rozhršení, nemusí trvat dlouho. Duchovní rozhovor se dá uskutečnit v současné chvíli spíše po telefonu. Výše popsané způsoby v naší arcidiecezi kněží využívají od počátku nouzového stavu. A nezapomeňme, že v každém případě je třeba zavolat kněze k vážně nemocným, kterým může být zprostředkována milost Boží pro daný okamžik, třeba i pro přechod do věčnosti. Smrt je bolestná a těžká, ale kdo do ní vstupuje s milostí Božího milosrdenství, snáze vnímá, že smrtí se nevstupuje do tmy a nicoty, ale do plnosti života. To je naše víra. Sledujte webové stránky vlastní farnosti, protože každý kněz musí jednat za dodržení státních a církevních předpisů v tuto dobu dle místních možností! Předpokládaný pořad obřadů za přítomnosti kardinála Dominika Duky v pražské katedrále:

Foto: J. Havlová, Člověk a Víra

- **Zelený čtvrtek** v 18.00
- **Velký pátek** v 15.00
- **Vigilie** 11. 4. v 20.30
- **Hod Boží** 12. 4. v 10.00

Přenos bude na youtube a FB.

Protože máme naději, že nám Bůh daruje postupné ukončení vlny náklady, kardinál Dominik Duka rozhodl, že se mše svatá tzv. Missa chrismatitis – mše se svěcením olejů bude v pražské arcidiecezi slavit na základě vatikánské instrukce až 28. května. Křty dospělých je doporučeno v naší arcidiecezi odložit a slavnostně je prožít na svatodušní vigilií v sobotu 30. 5. večer.

Velikonoční setkání s živým a milujícím Ježíšem nemůže nic ohrozit!

Ochranu před každým zlem i před virem vám u oltáře vyprošuje

Mons. Jan Balík, generální vikář

NÁŠ KOSTEL ZŮSTÁVÁ ZATÍM OTEVŘENÝ

P. Jan Houkal je farářem Římskokatolické farnosti u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech.

Jaká opatření jste ve farnosti vzhledem k pandemii koronaviru přijali?

Opatření byla přijímána postupně, tak jak postupně a velmi rychle byla kompetentními státními orgány vyžadována a jak na ně postupně reagovali i naši biskupové. Nejprve jsme dočasně omezili mimobohoslužebné aktivity, všednodenní veřejné mše svaté jsme ponechali, na víkend 14. a 15. března jsme plánovali sedm nedělních bohoslužeb (aby počet na žádné z nich nepřesáhl povolený počet sta osob). Nakonec jsme museli veřejné bohoslužby a veškeré společné mimobohoslužebné aktivity farnosti zrušit docela (mše svaté se samozřejmě slouží,

ale v soukromí). Vše toto se odehrálo v několika málo dnech a bylo to samozřejmě – vzhledem k celosvětové snaze zpomalit šíření nákazy novým koronavirem a s ohledem na všechny ostatní – potřeba.

Jenže jak dál? Na jedné straně je nutné (doslova životně nutné) nyní omezit co nejvíce kontakty osob pro zpomalení rychlosti šíření nemoci, nikdo z nás nemůže být sobecky nezodpovědný. Na druhou stranu právě v době tísne a nebezpečí, jakým je tato pandemie, je Boží blízkost a z ní vyplývající Boží síla potřebnější více než kdy jindy (a to je také životně nutné, vždyť jde i o život věčný).

Je tedy jasné, že musely být zrušeny veřejné bohoslužby, na kterých se věřící skutečně shromáždí, jakož i všechny ostatní aktivity. To ale neznamená, že by neměla být umožněna jednotlivcům, kteří to potřebují,

možnost přijímat svátosti, zejména svaté přijímání a svatou zpověď, případně svátost pomazání nemocných. Bůh je sice přítomný mnoha způsoby ve všem a za vším, zvláště pak v lidském srdci a v Božím slově, ve společenství dvou nebo tří, ve víře, naději

a lásce a také v kříži, přesto svátostná přítomnost je a zůstane jedinečná. Proto náš kostel, dokud to bude možné, zůstává zatím otevřený. Ve všedních dnech od 7.30 do 10 a od 17 do 20 hod. a v neděli od 8.30 do 12 a od 17 do 20 hod. Po celou dobu, dokud sám bude živ, zdrav a bez karantény, je v kostele přítomen kněz, právě především k rozdávání svatého přijímání a ke svaté zpovědi, případně ke svátosti pomazání nemocných. Anebo i proto, aby se po tu dobu také za všechny (zvláště za nemocné a za ty, kdo je nyní s velkou obětavostí ošetřují) a za Boží sílu v době pandemie modlil a byl lidem, co do kostela přijdou a budou o jeho službu a pomoc stát, jednoduše k dispozici.

Navíc náš kostel má tu velkou výhodu, že je obrovský, a proto se v něm lidé mohou rozptýlit do epidemiologicky přijatelných vzdáleností. Možnost rozprostření se příchozích v čase je také jedním z důvodů, proč je kostel tolik hodin denně otevřený. Jeho prostor jsme nechali již dvakrát preventivně vydezinfikovat certifikovanou firmou. A k tomu někteří ochotní farníci sami v kostele omývají a otírají povrchy několikrát týdně. Ke svatému přijímání, které se rozdává co pár minut, věřící pak k přistupují jednotlivě, svatá zpověď se odehrává v učebně, v dostatečné vzdálenosti kněze a kajícníka, za použití roušek (či jiných ochranných prostředků, co kdo má). Dnes je 26. března, zatím je to takto, jak to bude dál, ví jen Bůh. V každém případě je jednou z mých nynějších priorit, aby kostel, pokud to bude možné a při zachování všech epidemiologických opatření, zůstal otevřený a kněz přítomný v něm. Kvůli svátostem a kvůli prostoru pro modlitbu. Nicméně je třeba jedním dechem přiznat, že co do konkrétního řešení tápu, stejně jako většina asi tápe, nevím, co přesně je nyní to nejsprávnější,

nemohu to ani vědět, jen hledám, doufám... Ale že svátosti, respektive Boha jedinečně přítomného v nich, prostě nelze lidem zavřít, zvláště v době tísne a ohrožení, v tom jediném mám jistotu (víry). A tak, pokud by se nařídilo úplné zavření kostelů (jako například v jiných zemích), pokoušel bych se hledat jiné způsoby, jak svátosti potřebným lidem zprostředkovat. Naštěstí máme za kostelem zahrádku, kterou asi – ani z epidemiologického hlediska – zavřít nikdo nemůže. A tak bude, doufám, možné, aby kněz seděl a svátosti potřebným jednotlivě uděloval případně tam... A samozřejmě pak vycházel (se svátostmi) podle potřeby i za těmi, kteří přijít nebudou živ, zdrav a bez karantény (i kněz se musí snažit, aby se sám nestal šířitelem nákazy).

Hlásí se Vám jednotlivci a firmy s nabídkou pomoci?

Ano, hlásí a hlavně konají (farář není rozhodně jediným organizátorem křesťanské pomoci, jsou mnozí jiní, aktivnější a lepší). Jednak jsou zde někteří aktivní farníci, dále aktivní spolupracovníci naší farní charity, hlásí řada dalších jednotlivců a ptá se, co je potřeba, jak mohou pomoci. Nabízejí pomoc seniorům, pomoc s šitím roušek či s úklidem kostela, nebo se jednoduše ptají, co je potřeba. Někteří zase poskytují finanční pomoc. Vstříc nám vyšla i ona firma na odbornou dezinfekci kostela. A tak dále.

A jistě je přemnoho dalších dobrovolnických aktivit, o kterých nevím a – díky velikosti farnosti – ani vědět nemohu. Dík prostě patří jim všem. I těm, kteří nemohou nějak aktivně pomoci, ale nyní se za ostatní modlí (zvláště se modlí za ty, kteří – jako například zdravotníci – jsou „v první

linii“), anebo těm, kteří jen pokorně dodržují nařízenou karanténu či jinak se ohleduplně chovají, což s sebou také vždy přináší nemalé odříkání a sebezapření.

Ocitá se v některých momentech odvaha a rozum v rozporu? A pokud ano, jaký je podle Vás jejich správný poměr?

Tak by tomu být teoreticky nemělo. Už staří antičtí filozofové rozum představovali jako vozataje, který musí korigovat a vést své dva silné oře, jednoho tělesných a druhého duševních vášní. Statečnost patří k tomu druhému oři, a proto i ona by měla být korigována rozumem, na druhou stranu ona je zase silou, která dokáže „vůz“ našeho života někom posunout, k něčemu přimět. Pokud je rozum osvícený vírou v Pána Ježíše, tak ukazuje, že je rozumné udělat i to, co by pud sebezáchovy (patřící k prvnímu oři) nedovolil, totiž z lásky se třeba i obětovat, nasadit se.

Samozřejmě, jak pak v praxi vztah mezi rozumem a statečností (či odvahou) vyvážit konkrétně, není už tak lehké. Ale s Boží pomocí a ve světle evangelia to možné je. Určitou odpověď může být třeba i známý Pascalův výrok „oheň, oheň, Bůh Abrahámův, Izákův a Jákobův, ne Bůh filozofů“, který možná můžeme opatrně přetransformovat na „oheň, oheň evangelia, ne jen světlo (ať už čistého či praktického) rozumu“.

Patří takovéto bolestivé události k Boží pedagogice?

Tak to určitě, protože všechno, co se děje, i to nejtěžší a nejbolestnější, se neděje bez toho, aniž by Bůh tomu propůjčil bytí. I proto je také ve všem, i v tom nejtěžším a nejbolestnějším, Bůh nějak naleznutelný. Jeho přítomnost je navíc umocněna Kristovým křížem. Tím že Boží Syn přijal ve svém kříži maximum lidského utrpení a bolesti, tedy veškeré utrpení a bolest a celého světa, všech dob a všech lidí, pak také ve veškerém utrpení a vši bolesti všech je od to chvíle tajemně a reálně přítomen, přítomen dokonce „po lidsku“. To znamená, že Krista v lidském utrpení, strachu a bolesti můžeme nějak vnímatelně nacházet. Je to paradoxní, ale je tomu tak, v tom je síla kříže. Ostatně je to i popsáno a zčásti tak předaná zkušenost mučedníků či

jinak s Kristem trpících. Každá bolest, každé utrpení, každý strach, každé nebezpečí jsou v každém případě (Boží) výzvou k obrácení: k odvrácení se od zla, hříchu a sebe samých – k Bohu, dobru a druhým li-

dem. V tom můžeme onu Boží pedagogiku číst.

V čem může být pro nás současná situace i požehnáním?

Tak to se teprve, dá-li Bůh, uvidí.

A kéž Bůh dá, aby se to vidělo... V každém případě platí slova svatého Pavla, že „milujícím Boha všechno napomáhá k dobrému“ a že „nás nic nemůže odloučit od lásky Kristovy“.

Stanislav Zeman

FARNÍ TÝM ŠLAPE JAKO HODINKY

JCLic. Mgr. Miloš Szabo, Th.D. je farářem Římskokatolické farnosti u kostela sv. Gotharda v Praze Bubenči, kanovníkem Kolegiální kapituly Nanebevzetí Panny Marie na hradě Karlštejně a soudcem Metropolitního církevního soudu Arcidiecéze pražské.

Co může farnost a farář dělat, když jsou najednou kostely zavřené a nelze se v nich shromažďovat?

Tato situace v dějinách církve není poprvé, takže máme výhodu, že se můžeme podívat do předchozích období a učit se z nich. Receptem mohou být už první tři století římské církve, která neměla kostely, za shromažďování jim nejednou hrozil trest smrti, a přesto po skončení pronásledování byla církev silnější co do počtu i co do hloubky víry než na jeho začátku. Role kněze ve farnosti má několik vrstev, zmíním aspoň ty nejdůležitější: liturgickou, do níž patří bohoslužby včetně udělování svátostí, pastýřskou, kam lze zařadit utváření a udržování komunity, a sociálně-charitativní, v níž se má projevat Ježíšova ochota dávat se a pomáhat

druhým. Tam, kde jsme se naučili být kněžími pouze u oltáře a v kostelích (anebo u ambonu či za katedrou), nyní nemáme práci a čekáme, kdy to pomine. Pokud jsme se snažili i o ten komunitní a sociálně-charitativní rozměr své služby, ten nám teď nikdo nevzal, naopak máme plné ruce práce. Obdobně to vnímám i u farnosti. Pokud lidé ve farnostech fungují jako komunita, budou sice možná chvíli tápat, ale rychle se jako komunita budou chovat i teď.

Jaká opatření jste ve farnosti vzhledem k pandemii koronaviru přijali?

Aby to nevypadalo jako vychloubání, měl bych nejdříve poděkovat všem, kteří mě školili v době, kdy jsem pracoval jako krizový pracovník pro Policii ČR. Těch patnáct let dnes vnímám jako velký bonus: rychle přepnout v hlavě a začít fungovat jako krizový manažer sobě svěřeného lidu. Umět spustit dlouhodobý plán (ten by měl být nejtragičtější, aby se mohl už jen zlepšit), střednědobý (ten by se v časové ose měl měnit méně) a krátkodobý, který se měnit nemůže, aby lidé vnímali v době nejistoty jistotu, kterou dává nejen Bůh, ale i ten, který jim Boha představuje. Nejde o spoléhání se na člověka, ale užívání lidských možností a schopností. Než vypukla pandemie v plné míře, ve farnosti jsme si již zajistili několik desítek litrů dezinfekce, ušili jsme látkové roušky, a v průběhu necelého týdne se nám povedlo tyto prostředky dostat k více než 300 farníkům, ale i do pekárny, lékárny nebo vietnamské večerky.

To přece ale nemůžete zvládnout sám...

Nejen nemůžu, ale ani nesmím. Bylo by špatné, kdybych si myslel, že budu v centru pozornosti, i když to řídím. Jsem moc vděčný za farní tým, který šlape jako hodinky. Do týdne se nám

povedlo vytvořit dvacetičlenný krizový štáb, jenž je připraven i na dlouhodobou pomoc, kdy bude potřebné některé farníky vystřídat, a také zhruba stočlennou skupinu dobrovolníků. Zatímco jejich přerozdělování zajišťuje můj spolupracovník vysokoškolský student Kuba, já jsem si vzal na starost to, co nemůže dělat nikdo jiný, než kněz: dostat k lidem svátosti dříve, než teoreticky či prakticky nastane omezení pohybu. Řekl jsme si, že je teď důležité, abych svůj lid „nakrmil“ eucharistií a připravil je na případnou smrt. Jsme rád, že se to povedlo a všichni farníci dostali jak možnost individuálního svatého přijímání, tak starší a nemocní i pomazání nemocných. Jezdil jsem sice několik dnů půjčeným autem od brzkého rána do pozdního večera, dezinfikoval se i 4-5 krát za 15 minut, ale stálo to za to.

Jste si jistý, že opravdu všichni farníci?

Už před čtyřmi lety jsem lidi ve farnosti poprosil, zda by mi na sebe dali kontakt, kdybych náhodou potřeboval v něčem pomoci anebo abych já věděl, kde bydlí, kdyby potřebovali pomoci oni. Když se před dvěma lety přijalo nové zákonné opatření o GDPR, prosbu jsem zopakoval. Dnes jsem rád, že mám ode všech 308 kontaktů také vlastnoruční podpis se souhlasem, že ten kontakt mohu použít. K těm třem stovkám přiřadím jejich rodinu, a je to poměrně slušné číslo. Dnes jsem Pánu Bohu vděčný za to, že mě to napadlo, a lidem za to, jací jsou. Naběhli velmi rychle na nouzový režim, který není pouze o tom, že jsou připojeni na internet (mimořadně každý den na svém kanálu youtube vysíláme nejen mše, ale i modlitbu růžence nebo křížové cesty, biblické odpoledne pro děti, pořad pro nejmenší anebo koncert pro zdravotníky), ale především o tom, že se musí hledat jiná forma komunikace, než na jakou jsme byli zvyklí.

Jak vypadal například dnešní den ve Vaší farnosti?

Dopoledne část dobrovolníků kompletovala masky na ČVUT, část ještě šila a roznášela roušky po okolí, odpoledne jsem pohřbíval již druhého člověka tento týden, byl jsem na pracovní schůzce se starostou, abychom probrali další možnosti spolupráce a z kostela sv. Gotharda jsme dnes vysílali zmíněný koncert díky

všem, kteří jsou v plném nasazení.

Může být pro nás současná situace i požehnáním?

Bezesporně. Tato nebo obdobná situace může pravdivě ukázat nejen počty, ale především životaschopnost naší církve a našich komunit. Budeme se muset podívat reálně, jak na tom jsme. Pokud se hromadné veřejné akce budou povolovat jako poslední,

pak klasické mše svaté, jak je známe, budeme moci sloužit až v řádu týdnů nebo dokonce měsíců. Může se stát, že nebudeme mít pro koho. Ale také to, že konkrétní komunity vzejdou ještě silnější než byly předtím. Nyní ještě máme viru, naději a lásku, největší z těchto tří je však láska. A to je a bude pro církev určitě požehnáním.

Stanislav Zeman

VYROBIT SI RESPIRÁTOR JE MOŽNÉ

P. Cyril Kubánek je administrátorem farnosti Zlonice ve vikariátu Kladno.

Jaká opatření jste ve farnosti vzhledem k pandemii koronaviru přijali?

Četl jsem o pacientech v Itálii, kteří umírají bez kněze. Usoudil jsem, že nechci prožít situaci, ve které farníci nemohou využít službu kněze, protože se neví, zda kněz není už nemocný nebo proto, že se kněz bojí, aby nemoc nedostal a pak neroznášel. Proto jsem hledal všechny dostupné informace ohledně velikosti virů, jejich schopnosti přežít a o možnostech filtrování vzduchu. Řekl jsem si, že bych snad dokázal vyrobit respirátor srovnatelných kvalit s těmi, které nikde nejsou. Hledání řešení a výroba trvaly asi dva týdny, nakonec jsem použil tvrdý papír,

Pet láhev a filtr do čističky vzduchu hepa 12. Navíc jsem filtr doplnil vrstvou celulózy s navázaným oxidem měďnatým. Pokud by se někdo pokoušel o totéž, můžu prozradit velké množství slepých uliček a ukázat hrst nefungujících lepidel. Pokud by někdo zkoušel také oxid měďnatý, je potřeba dát pozor, nesmí se vdechnout.

Druhou otázkou je dezinfekce. Zakoupil jsem krystalický benzalkonium chlorid. Je to hlavní složka velké části běžných výrobků, je žíravý a jedovatý, proto koncentrace bývá pod desetinou procenta. Tak mohu stále používat dezinfekci pro sebe a nabídnout i některým starším farníkům, kteří si nestihli koupit vlastní. Posledním opatřením byl nákup bílé tabule a bezdrátového mikrofónu. Pokud děti budou chybět na náboženství ještě dlouho, budu moci učit náboženství z domova a snad i pro dospělé se mikrofónem a tabulí hodí.

Za farníky sloužím mše svaté ve farní kapli a oni vědí, že mohou přijít individuálně na faru ke svátosti smíření. V této chvíli mám filtr hotový a jsem připravený na návštěvy zejména starších farníků.

Zjevně jste tedy využil i své jiné, než teologické vzdělání...

Nemám jiné ukončené vzdělání než teologické. To ostatní je spíš vytrvalý zájem o nejrůznější obory, zájem posílený tím, že

jsem byl skoro osmnáct let učitelem a musel se neustále průběžně vzdělávat v nejrůznějších věcech - což zahrnovalo i fyziku, chemii a jazyky. A především, tatínek je technicky založený a maminka výtvarně nadaná. Až uvidí můj respirátor, oba se zhrzojí.

Je ve Vašich možnostech pomoci také jiným farnostem?

Nevím, zda to někomu může pomoci, ale přinejmenším je to dobrá zpráva: namíchat si dezinfekci a vyrobit fungující (i když nikoliv třeba krásný) respirátor je možné. V případě zájmu řeknu jak. Mám i fotografie a video z průběhu výroby. Je dost možné, že se nyní otevře cesta, jak získat respirátor továrně vyráběný - pak snad mohu pomoci povzbuzením: bratři nevzdávejte úsilí být lidem nablízku, a to zvláště kdyby došlo na nějaké davové opouštění tohoto světa. Tam by pak bylo naše místo, u těch odcházejících.

Stanislav Zeman

Dobrovolná karanténa: Pracovníci pražské Charity se „přestěhovali“ do Domova pro seniory

V polovině března nastoupilo deset pracovníků Domova pro seniory kardinála Berana do práce. Domů se však po celé dva týdny nevrátili. Arcidiecézní charita Praha chce ochránit seniory, kteří jsou nákazou koronaviru nejzranitelnější. Přinášíme rozhovor s ředitelkou Domova ALENOU HANKOVOU.

Kdy jste se rozhodli pro dobrovolnou karanténu? Co konkrétně vás k tomu vedlo, když tak přísné opatření zatím povinné není?

První impulz vyšel od krizového týmu naší organizace. Dostala jsem instrukce, abychom se připravili na možnost, že náš Domov bude postižen vyhlášením karantény. Seznámila jsem své zaměstnance se všemi informacemi a projednala s nimi, jak by karanténa v našem zařízení pobíhala. Pracovníci to vzali velmi odpovědně, všichni byli ochotni se, podle svých možností, do krizového chodu zapojit.

Sestavila jsem tým tří pracovníků (vedoucí domova, sociální pracovník a vedoucí přímé péče), kteří se snažili domyslet, na co se v takové situaci prakticky připravit. Udělali jsme seznam nejnutnějších věcí, které budeme potřebovat pro první dny, a také seznam pracovníků, kteří by byli v první skupině, která by do provozu nastoupila.

To celé probíhalo ještě před vyhlášením nouzového stavu v ČR, ve chvíli jeho vyhlášení jsme v podstatě byli na karanténu připraveni.

Ve chvíli, kdy jsme se oficiálně dozvěděli, že je první potvrzený případ nakaženého občana z obce Mukařov, bylo jasné, že bychom k mimořádným preventivním opatřením měli přistoupit co nejdříve, že pouhý zákaz návštěv (který jsme v Domově měli již od 6. března 2020) nestačí.

Všichni zaměstnanci souhlasili s tím, že je lépe být o krok napřed než pozadu. Dobře si uvědomujeme, že pečujeme o nejohroženější skupinu lidí.

Foto: Archiv Arcidiecézní charity Praha

Všichni pracovníci charitního Domova pro seniory kardinála Berana byli ochotni vstoupit do dobrovolné karantény a na dva týdny se „přestěhovat“ do práce. Na snímku ředitelka Alena Hanková se sociálním pracovníkem Milanem Dvořákem.

Jak jste vybírali pracovníky, kteří do toho s Vámi půjdou? Jak reagovali?

Došli jsme k tomu, že je potřeba minimálně deset pracovníků, aby zvládli zabezpečit základní chod našeho zařízení 24 hodin denně. Ve skupině těchto pracovníků je 5 pečovatelek, 1 zdravotní sestra a 4 pracovníci, kteří zajišťují provozně technický chod (úklid, kuchyň, prádelnu a technické zázemí). A jedna pracovnice, která zůstala doma, nám dělá tzv. spojku – doručuje léky, potraviny a nejnutnější nákupy, a to bez kontaktu. Věci nechává na lavičce v bráně. Až po jejím odchodu si je vyzvedáváme.

Bylo od začátku jasné, že to pro všechny pracovníky bude hodně náročné, a tím myslím i ty, kteří zůstanou doma a budou se připravovat na vystřídání

první skupiny. Klíčoví pracovníci si víceméně vybrali sami, jestli chtějí začínat nebo čekat na střídání, jen jsme to doladili tak, aby vyšly počty.

V první skupině jsou pracovníci a pracovnice, které mají již odrostlé děti, zabezpečené rodiny nebo jsou bezdětní. Kontakt s nejbližšími mají po telefonu nebo mailu. Jeden pracovník si s sebou vzal dva malé pejsky, pro které neměl hlídání, což zlepšuje náladu mezi klienty i zaměstnanci. Stále ještě ladíme jak během 24 hodinové služby skloubit práci, odpočinek, soukromí.

Jaká je atmosféra mezi seniory? Změnila se nějak tímto opatřením?

Mezi seniory, kteří jsou orientovaní a vnímají celkovou situaci, je samozřejmě znát strach a obavy o sebe,

své blízké a o to, co bude následovat dál. Většina našich klientů pamatuje 2. světovou válku a všechny hrůzy s ní spojené. Některé okolnosti jim to připomínají – zákaz vycházení, omezení obchodů a restaurací, strach a nejistota nebo bezmoc. Zároveň ale vnímají, že jsme tu s nimi, že jsme připraveni za všech okolností se o všechny postarat.

Režim dne v Domově se nijak výrazně nezměnil, trochu improvizujeme, co se stravy týká, některé věci zjednodušujeme.

Mám radost, že jsme zvládli uspořádat oslavu devadesátých narozenin jedné naší klientky. Přesto (nebo právě proto), že místo obložených chlebíčků jsme namazali toustový chléb, místo dortu byla buchta a kytičku narcisek jsme natrhali na zahradě, byla atmosféra moc hezká až dojemná. Každý klient je jiný, jinak snáší své obavy, starosti a bolesti, ale všichni bez výjimky oceňují, že se je současným opatřením snažíme ochránit.

Jak probíhá spojení s venkem?

Naštěstí bez problému funguje náš externí dodavatel stravy i dovozce pečiva. Protože areál Domova je uzavřen a není možný ani vjezd na dvůr, dali jsme před bránu lavičku, na které nám stravu nechávají. Teď už jsme před bránu umístili i budku, kam se přepravky s pečivem a jídlem uloží při dešti.

Další spojení máme přes naši pracovníci „spojku“, která je vybavena všemi dostupnými ochrannými prostředky a obstarává nám vyzvedávání léků v lékárně a drobné nákupy pro klienty i zaměstnance. Vše nám zase nechává na lavičce, kontakt s ní máme pouze telefonicky.

Jaký je váš další plán? Co po uplynutí 14 dnů?

Konzultujeme s krizovým týmem Arcidiecézní charity Praha, sledujeme vývoj situace a vypadá to, že pokud nenastane změna k lepšímu, tak část pracovníků zůstane a část po 14 dnech vystřídá další „směna“ zaměstnanců, kteří jsou v současné době zavřeni doma. Vystřídat se musí především pečovatelky, které mají práci fyzicky nejnáročnější.

Komu Domov pro seniory kardinála Berana pomáhá?

V našem Domově žijí klienti, kteří potřebují z různých důvodů celodenní dopomoc pečovatelek. Asi čtvrtina klientů je upoutána na lůžko, jiní ujdou krátkou vzdálenost pouze s podporou pečovatelky, všichni klienti potřebují pomoc při běžných činnostech během dne. Průměrný věk našich seniorů je 88 let, nejstarší obyvatelce je 102 roků.

Pro většinu seniorů z našeho Domova je velmi důležité duchovní zázemí, které náš Domov nabízí. V těchto

chvilích, kdy k nám nemůže docházet pan farář na pravidelné mše svaté, se klienti denně po obědě schází ve společenské místnosti a sledují mše v televizi a setkávají se také ke společným modlitbám v kapli Domova.

Klientka paní Vlasta (82 let), která se dvakrát v týdnu s ostatními klienty schází k biblickému čtení, k tomu říká: „Scházíme se proto, abychom v závěru života obcerstili své duše slovem Božím. Povzbuzujeme se žít pro své bližní a máme se rádi. Náš život není nudný, i když děláme drobné skutky lásky, žádné velké činy.“

Foto: Archiv Arcidiecézní charity Praha

„Dobře si uvědomujeme, že pečujeme o neohroženější skupinu lidí,“ říká Alena Hanková. Charitní Domov, který řídí, se rozhodl být krok napřed a kvůli ochraně zdraví svých seniorů do karantény vstoupil z preventivních důvodů dobrovolně.

Foto: Archiv Arcidiecézní charity Praha

Během dobrovolné karantény oslavila jedna ze seniorek 90. narozeniny. Průměrný věk klientů v Domově je 88 let. Všichni potřebují celodenní dopomoc pečovatelek. Asi čtvrtina je zcela upoutána na lůžko.

Arcidiecézní charita Praha zůstává potřebným nablízku i během nouzového stavu

Pracovníci Charity jsou v těchto dnech vystaveni enormnímu tlaku – vždyť právě jejich klienti patří k těm nejohroženějším skupinám koronavirovou epidemií.

Foto: Archiv Arcidiecézní charity Praha

Bezmála 800 pracovníků Charity pomáhá v pražské arcidiecézi více než 20 tisícům potřebných. Fungování většiny charitních služeb nejde přerušit ani během krize.

„Nejsložitější situace je logicky v pobytových zařízeních, kde pečujeme o seniory, kteří jsou virem COVID-19 nejzranitelnější. Přísným ochranným opatřením jsou tak podrobena Domov seniorů kardinála Berana v Mukařově, Domov sv. Václava pro kněze ve Staré Boleslavi, Domovy svaté Rodiny v Praze 6 a Domovy se zvláštním režimem,“ říká ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec.

V domovech a azylových domech se Charita v pražské arcidiecézi stará o stovky osob. „Tito lidé se o sebe kvůli pokro-

čilému věku nebo zdravotnímu postižení nedokáží sami postarat anebo nemají kam jít. Na našich službách jsou závislí,“ dodává ředitel Němec.

Charita pomáhá v terénu

Nepostradatelné jsou i charitní terénní služby pro seniory, postižené a nemocné. Přes 200 pečovatelek a 50 zdravotních sester každý den vyráží do jejich domácností. Zdravotní sestry podávají medikaci, aplikují injekce a infuze, cévkují, převazují rány. Pečovatelky rozváží obědy a nákupy, pomáhají nemohoucím osobám s hygienou.

Velmi složitá je situace ve službách, které pomáhají lidem bez domova. Azylové domy, noclehárny, denní centra ani terénní služba nepřerušily provoz. „V tuto chvíli se to zcela jistě děje s nasazením vlastního zdraví zaměstnanců Charit,“ upozorňuje ředitel Jaroslav Němec.

Síť pomoci inspirovaná evangeliem

V celé pražské arcidiecézi jsou v pohotovosti profesionální místní Charity i dobrovolné Charity ve farnostech. „Charita je obrovskou sítí pomoci těm nejpotřebnějším, jejímž základem je poselství evangelia a Ježíšova slova o lásce. Je to svědectví naší společnosti, která může v praxi vidět, že církev má zájem o chudé a potřebné. Že konkrétními činy slouží všude tam, kde to je třeba,“ připomíná ředitel a dodává: „Chtěl bych pracovníkům a dobrovolníkům Charity zvláště v této těžké době poděkovat za jejich mimořádné nasazení.“

KRIZOVÁ LINKA POMOCI

Pokud si v současném stavu nouze potřebujete promluvit s odborníkem, volejte nám na telefon: 737 280 635. Pomůžeme Vám utřídit si myšlenky, naplánujeme s Vámi jasné kroky, které povedou k většímu pocitu jistoty a tím i bezpečí. Po telefonu s Vámi probereme Vaši aktuální situaci a najdeme vhodné a z naší strany dostupné možnosti řešení Vaší situace.

Na krizovou linku pomoci se mohou obracet i lidé, které trápí domácí násilí.

Kontakt: 737 280 635

E-mail: paha@paha.charita.cz

Provozní doba: v pracovních dnech od 10 do 15 hodin

Lidem bez domova jsme rozdali 600 roušek. Sociální služby pokračují

Lidé bez domova se v posledních dnech stali terčem kritiky pro svou údajnou laxnost při dodržování nařízení vlády v souvislosti s koronavirovou epidemií. Přinášíme rozhovor se STANISLAVEM FIALOU, ředitelem Azylového domu sv. Terezie, který v Praze-Kalíně provozuje Arcidiecézní charita Praha.

Jak probíhá pomoc lidem bez domova během koronavirové epidemie a během nouzového stavu?

V našem pražském centru na pomoc lidem bez domova fungují nadále všechny služby. Respektujeme opatření, která vycházejí ze současného nouzového stavu. Lidem bez domova slouží noclehárna, nízkoprahové denní centrum, azylový dům i terénní služba. Uzavřeli jsme jen krizovou noclehárnu v Michli pro 120 lidí, která pomáhala během zimy a měla být původně uzavřena na konci března. Lidé tu přespali naposled 20. března. Při odchodu jsme jim rozdali spacáky, stany a karimatky, aby si mohli zajistit alespoň provizorní možnost noclehu. Všem jsme také rozdali látkové roušky, které zhotovili soukromí dárci a řeholní komunity, kteří reagovali na naši „Rouškovou výzvu“ Jediným motivem uzavření noclehárny bylo zamezit kumulaci osob na jednom omezeném prostoru a tím v souladu s nařízeními vlády omezit možnost přenosu virové nákazy.

Ozývají se hlasy, že bezdomovecká komunita je v souvislosti s koronavirovou epidemií časovanou bombou. Jak to vidíte vy?

Možnost virové nákazy mezi lidmi bez domova samozřejmě problém je, nicméně velmi bych se zdráhal použít tak emotivní vyjádření jako je „časovaná bomba“. Pokud člověk bez domova není v nařízené karanténě a dodržuje základní hygienické návyky a po ulici se pohybuje s rouškou, je možnost nákazy a následného šíření viru stejná

Foto: Archiv Arcidiecézní charity Praha

Více než 2 000 lidí bez domova v našem hlavním městě využije každoročně pomoc Arcidiecézní charity Praha. Mohou přespát v noclehárně, využít sprchu, potravinovou pomoc či charitní šatník a také poradenství, díky němuž mohou svou obtížnou situaci překonat.

jako u kohokoliv z nás, kteří denně musíme dojet do zaměstnání, používáme MHD a pohybujeme se po ulici. Pokud se u někoho z lidí bez domova nákaža prokáže, musí stav řešit příslušná hygienická stanice, která jistě navrhne i potřebná opatření a způsob jejich realizace.

Média informovala o tom, že mnozí spolupracovat nechtějí a ti, kteří mají možnost mít roušky, je mnohdy nechtějí.

Moje zkušenost je zcela opačná. V našich službách jsme díky iniciativě soukromých osob a řeholních komunit vydali našim klientům bezmála 600 ks podomácku šitých roušek. Klienty nabádáme, aby je nosili a zpravidla tak činí. Nošení roušek striktně požadujeme ode všech, kteří využívají naše služby.

V Praze-Troji vzniklo nově takzvané stanové městečko. Řekněte nám o tomto projektu více.

Jde o pomoc lidem bez domova – místo, kde mohou nejen přenocovat, vysprchovat se, ale i získat potravinovou pomoc. Běžnou noclehárnu musí bezdomovec ráno opustit. Stanové městečko nikoli. Je naopak žádoucí eliminovat pohyb lidí bez domova na ulicích, nabídnout jim odpovídající hygienické zázemí a ochranné prostředky (roušky). Lidé budou motivováni, aby v městečku zůstávali po celý den.

Stanové městečko slouží až 70 osobám a službu zajišťujeme ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy. O chod městečka se starají naši pracovníci, výhledově chceme zapojit dobrovolníky a studenty.

Charity pražské arcidiecéze nasazeny v terénní pečovatelské a ošetrovatelské službě

Velkou obětavost a odvahu prokazují v těchto dnech stovky charitních pečovatelek a zdravotních sester. Denně se nasazují pro seniory a nemocné, kteří se bez jejich pomoci neobejdou. Nejen lékaři a sestry v nemocnicích, ale i pečovatelky a zdravotní sestřičky pracující v terénu zasluhují ocenění a uznání.

ké veřejnosti," říká Pavel Šimek z Arcidiecézní charity Praha. „Vyrobity, shromáždily a rozdaly desetitisíce roušek. Všem patří velký dík.“

Dobrovolníci posílili přetíženou pečovatelskou službu

Na Charity se obrací i senioři, kteří běžně pečovatelskou službu nevyužívali, ale nyní se bojí vycházet ven a potřebují pomoc s nákupy. Všechny pečovatelské služby jsou přetížené a nemohou přijímat nové klienty. „Seniory nenecháme na holičkách," říká Kristýna Vyskočilová z Farní charity Stodůlky. A tak začala ve velkém organizovat dobrovolníky, kteří seniorům donášejí nákupy. Jedním z dobrovolníků je pan Petr,

učitel v Základní umělecké škole. Nemůže pracovat, a tak chce smysluplně využít čas. „Hlásí se nám rodiče i bezdětní lidé, dokonce i mladší důchodci," říká Kristýna Vyskočilová. „Starší lidi ale do terénu nevysíláme. Pomáhají tím, že obvolávají seniory a nabízejí jim možnost popovídat si.“

Stovky dobrovolníků zaktivizovaly Charity doslova po celé arcidiecézi. Nepomáhají přitom jen seniorům. Charita organizuje například i on-line doučování dětí ze sociálně znevýhodněných rodin.

Krizový stav v lidech probudil ochotu pomáhat. Senioři pomoc oceňují, jak potvrzuje Kristýna Vyskočilová: „Často s dojetím a se slzami v očích děkují. Nejdůležitější je pro ně to, že o nich někdo ví a že na to nejsou sami.“

CHARITNÍ PEČOVATELSKÁ A OŠETŘOVATELSKÁ SLUŽBA V ČÍSLECH

10 Charit v pražské arcidiecézi zajišťující pečovatelskou a/nebo ošetrovatelskou službu. Mnoho dalších se v těchto dnech zapojuje do donášky nákupů seniorům:

- Charita Neratovice
- Charita Příbram
- Charita Vlašim
- Charita Starý Knín
- Charita Beroun
- Charita Roudnice nad Labem
- Charita Praha-Holešovice
- Farní charita Praha-Chodov
- Farní charita Stodůlky
- Arcidiecézní charita Praha

250 pečovatelek a zdravotních sester

6 200 seniorů a nemocných

Přes půl milionu návštěv ročně

Výzva generálního vikáře: Pomozme Charitě!

Generální vikář pražské arcidiecéze a prezident Arcidiecézní charity Mons. Jan Balík v otevřeném dopise kněžím prosí o pomoc pro Arcidiecézní charitu Praha.

Milí spolubratři, před několika dny jsem Vám posílal zprávu o aktivitách Charit v naší arcidiecézi. I když se o jejich práci v médiích moc nehovoří, pracují v těchto nelehkých podmínkách a z velké části se starají právě o osoby, které jsou nejvíce ohrožené nemocí COVID-19. Nasazení pracovníků Charit je obdivuhodné. Pečovat o nemocné, staré, lidi bez domova, to se nedá dělat home office. S aktuálními opatřeními se poji zvýšené náklady. A k tomu se plánovaná

sbírka v neděli 22. 3. na činnost Charit v naší arcidiecézi nemohla konat. Proto Vás prosím, vyvěste na farní webové stránky a hlavně sdělte, osobně či zašlete různým způsobem svým farníkům, naši prosbu.

Místo daru v kostelní sbírce na činnost Charity, prosíme, věnujte svůj dar přímo na účet Arcidiecézní charity Praha:
Bankovní spojení: 749011/5500
Variabilní symbol pro tuto mimořádnou sbírku: 2303

Bratři, děkuji vám za to, že této prosbě budete věnovat pozornost. Všem, kdo se rozhodnou charitní dílo takto podpořit, patří veliký dík.

Ochranu před každým zlem i před virem vyprošuje

Mons. Jan Balík
 generální vikář a prezident Arcidiecézní charity

Charita chystá pomoc chudým zemím

V rozvojových zemích se koronavirus začal oproti Evropě šířit se zpožděním. Nižší úroveň zdravotnictví a celkový nedostatek lékařů a vybavení však představuje nebezpečí, že o pacienty s vážnějším průběhem nemoci nebude postaráno. Arcidiecézní charita Praha sleduje situaci zejména v zemích, kde čeští dárci podporují vzdělávání chudých dětí v programu Adopce na dálku®.

V Indii, Ugandě, Zambii i Bělorusku již zaznamenali první nakažení koronavirem. Stejně jako po celém světě přijaly vlády těchto zemí přísná opatření včetně zavření škol a zrušení veřejných akcí. Mezi lidmi panuje obrovský strach z budoucího vývoje.

Situaci v Ugandě popisuje Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha: „V tuto chvíli jsou naše projekty kromě České nemocnice v Buikwe uzavřeny. Chystáme opatření, jak účinně pomoci v případě vypuknutí pandemie. Řešíme nákup respirátorů, roušek, plicních ventilací. Snažíme se instruovat naše místní zaměstnance, jak šít roušky. Zajišťujeme šicí stroje. Sklady jsme naplnili trvanlivými potravinami. Snažíme

se býti být radou nápomocni našim kolegům, s kterými spolupracujeme už více než 20 let. Chceme, aby byli připraveni na případnou pandemii a byli oporou pro ty, kteří budou pomoc nejvíce potřebovat.“

Ředitel Arcidiecézní charity Praha přichází ze zahraničí slova díky a povzbuzení. Arcibiskup Cyprian Lwanga z Kampaly napsal: „Děkuji, že na nás v Ugandě myslíte. Procházíme všichni zde i vy v České republice velmi zvláštními dny. Pokračujeme společně v modlitbách k Všemohoucímu Bohu. My zde i já jsme v pořádku a doufám, že i Vy také. Jsem ve spojení s Vámi v modlitbách a žehnám.“

Nemocnice, kterou v chudém venkovském kraji Buikwe postavila Arcidiecézní charita Praha, slouží spádové oblasti s 60 tisíci obyvateli. V těchto dnech se připravuje na boj s koronavirem.

KORONAVIRUS

Česká maltéžská mládež, z.s. Vám chce
v tomto těžkém čase pomoci

JAK?

Nabízíme nákup a rozvoz léků a potravin, hlídání dětí, vyvenčení psů, případně další pomoc dle domluvy.

KOMU JE POMOC PRIMÁRNĚ URČENA?

Chceme pomoci handicapovaným, seniorům, rodičům s dětmi a všem dalším potřebným.

KAM SE OBRACET?

V případě zájmu o pomoc, volejte na **+420 607 827 014** nebo pište na mladez@maltezkamladez.cz. Najdete nás taky na webu: cmm.maltezskyrad.cz nebo facebooku [@maltezskamladez](https://www.facebook.com/maltezskamladez).

SPOLEČNĚ PŘEKONÁME!

TUITIO FIDEI ET OBSEQUIUM PAUPERUM

česká
maltéžská
mládež

Bohoslužby doby bezkontaktní

Církev a vlastně i všichni věřící se v době probíhající epidemie ocitli v situaci, která nemá v moderní historii obdoby. Zákazu jakéhokoliv shromažďování za účelem společného prožití své víry. Přestože se jedná o naprosto bezprecedentní omezení, ke kterému se nikdy neodvážil ani vědecký ateismus vyznávající komunitický režim, většina věřících tomuto omezení rozumí. Nejedná se o prvoplánové omezení náboženské svobody. Věřící tak mohou zapojit veškerou svoji fantazii a znalost moderních technologií, aby našli alternativní způsoby, jak společně víru prožít. Velkým pomocníkem jim pak je internet ve všech svých podobách.

Nejoblíbenějším médiem se mezi kněžími stala sociální síť Facebook. Nabízí poměrně jednoduché rozhraní, které dokáže v potřebné kvalitě živě přenést stovkám i tisícům zájemců. Touto cestou se vydala například farnost Kyje a Černý most (www.facebook.com/farnostkyje), kde je po domluvě s P. Walczykem možné následně i přijmout v domácím prostředí svátost oltářní či svátost smíření. Věřícím, kteří nechtějí opouštět svůj domov ani kvůli zajištění provozu domácností, nabízí P. Walczyk i pomoc s nákupy potravin a dalších nezbytností. V Červeném Kostelci, nebo u pražského sv. Ignáce pro změnu vsadili na videokanal YouTube. Z arcibiskupské kaple pak začal na svém Facebooku streamovat pravidelné ranní mše i kardinál Dominik Duka, který dlouhodobě zastává názor, že v dnešní době lze považovat vysílání bohoslužeb přes internet, televizi či rádio za hodnotnou náhradu. "Jak vidíme v pondělním evangeliu po 4. neděli postní (Jan 4,43-54), i Kristus dával některá svá znamení na dálku", upozorňuje pražský Arcibiskup k současné situaci.

Studentky Divčí katolické střední školy šíjí roušky pro pečovatelky školní Křížovnické pečovatelské služby a pro zaměstnance jedné z nemocničních lékáren. Část materiálu jim sehnal dárcem den po zveřejnění prosby na webu Arcibiskupství pražského. Více na www.divciskola.cz

Křesťané nikdy nebyli pasivní menšinou, čekající na zásah shůry. Již v prvních dnech platnosti omezení si věřící začali vyměňovat zkušenosti s on-line přenosy. Postupně vzniklo několik webových projektů, které informace o přenosech shromažďují na jednom místě. Na Facebooku tak vznikl projekt Chytni mši, <https://www.facebook.com/chytnimsi/>, na webu stránka mseonline.cz, kde farnosti denně nabízejí několik desítek streamů prostřednictvím YouTube, Facebooku nebo satelitního signálu, zajištěného TV Noe. Samozřejmostí jsou poté rozhlasové bohoslužby zajišťované křesťanským Rádiem Proglas a přenosy veřejnoprávních médií ČT a ČRo.

Za zmínku také stojí aktivita fotografického projektu Člověk a víra <https://www.clovekavira.cz/udalosti-on-line>, který zahájil webovou stránku informující o streamech

duchovních aktivit v širším pojetí, tedy i společné modlitby, promluvy, debaty s duchovním rozměrem atd. Pastorační středisko Arcibiskupství pak připravilo na serveru Liturgie.cz sérii edukativních videí, jak je možné prožívat víru a radost z liturgie i v domácím prostředí. Katechetické středisko pražského arcibiskupství připravilo podstránku „V karanténě“ s nejrůznějšími materiály pro mladší i starší děti <https://deti.vira.cz/v-karantene>.

Nezahálejí ani farnosti, jejichž kněží nepovažují streamování bohoslužeb za ideální řešení. "Nepřenášíme mše, ty jsou záležitostí osobního setkání s Bohem i spoluvěřícími", zaznělo mimo jiné v promluvě P. Tomáše Halíka, faráře Akademické farnosti u sv. Salvátora v Praze. "Slovo evangelia a kázání, podnět k osobní úvaze a modlitbě ale chápeme jako chléb, který můžeme zvláště v této době nabídnout všem zájemcům i tou-

to formou" dodal populární kazatel v duchovním zamyšlení nad evangeliem 4. neděle postní, které na internetu k dnešnímu dni shlédlo více než deset tisíc uživatelů.

Josef Nerušil

Foto: Jakub Šerých / Člověk a Víra

ARCIDIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ

■ 4. dubna od 17.00 do 19.00 Setkání mládeže na TV NOE. Jedná se o společný program všech českých diecézí, jelikož kvůli současné situaci musela být diecézní setkání mládeže zrušena.

www.apha.cz/ps

KOMUNITNÍ CENTRUM SV. PROKOPA

Na webových stránkách je odkaz na farní YouTube kanál, na kterém je každé poledne vysílán pořad s názvem „Farnost v karanténě“. Pro děti je věnován pořad „Příběhy z vrátnice“, který je vysílán jednou týdně.

Kostel je otevřený každý den pro individuální modlitbu.

www.centrumbutovice.cz

SVATÁ HORA – POUTNÍ MÍSTO

Děni na Svaté Hoře je nyní převážně soustředěno do online prostoru. Bohoslužby se konají v pravidelných časech a jsou přenášeny prostřednictvím internetové televize, kde je můžete sledovat on-line. Přenos lze spustit z webových stránek Svaté Hory nebo prostřednictvím mobilních telefonů z nové aplikace, která je ke stažení zdarma. Bohoslužby

se konají: pondělí až sobota vždy od 7.00, 9.00, 17.00 a v neděli od 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. Dále je k dispozici on-line děni z baziliky: pondělí až sobota vždy od 15.00 Korunka k Božimu milosrdenství. Každý pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 probíhá pobožnost Křížové cesty a každý večer od 20.00 je vysílána modlitba růžence. V neděli po odpolední mši svaté následují nešpory. V celé historii Svaté Hory se lidé utíkali k Panně Marii se svými prosbami, zvláště pak v dobách zlých (války, nepokoje, morová epidemie). I nyní bude možnost se k Panně Marii společně obracet s prosbami, které budou denně přednášeny po mši svaté od 9.00. Prosbu lze zaslat prostřednictvím internetových stránek <https://svata-hora.cz/farnost/bohoslužby/> nebo mailem na basilica@svata-hora.cz.

www.svata-hora.cz

ŘKF U KOSTELA SV. JAKUBA STARŠÍHO

Každou neděli od 9.30 je na webu farnosti vysílán přímý přenos mše svaté. V plánu je také přenášet online obřady velikonočního tridua: Zelený čtvrtek od 18.00, obřady Velkého pátku od 18.00, velikonoční vigilie od 20.00, neděle (Boží hod velikonoční) od 9.30. O velikonočním pon-

děli by měla být mše svatá vysílána od 9.30.

www.farnostkunratice.cz

KLÁŠTER KAPUCÍNŮ PRAHA-NOVÉ MĚSTO

Na facebookovém profilu „Kláster kapucínů Praha Nové Město, kostel sv. Josefa“ je každý den od 20.00 vysílána modlitba růžence, Korunky k Božimu Milosrdenství a zázračná modlitba Srdci Panny Marie. Modlitby jsou součástí adorace, která je zakončena svátostným požehnáním.

www.kapucini.cz

Foto: Roman Albrecht / Člověk a Víra

USTANOVENÍ

■ **Ing. Vojtěch Benda** byl s účinností od 5. března 2020 do 23. září 2020 jmenován a ustanoven členem Ekonomické rady Arcidiecéze pražské.

■ **Ing. Petr Beneš** byl s účinností od 5. března 2020 do 23. září 2020 jmenován a ustanoven členem Ekonomické rady Arcidiecéze pražské.

■ **Libor Bulín** byl s účinností od 5. března 2020 do 23. září 2020 jmenován a ustanoven členem Ekonomické rady Arcidiecéze pražské.

■ **P. Jan Křtitel Vladimír Franze O.Praem.** byl se souhlasem svého řeholního představeného s účinností od 1. března 2020 uvolněn z funkce kaplana Domova sv. Karla Boro-mejského, se sídlem K šancím 50/6, 163 00 Praha 6 – Řepy.

■ **Mgr. Vladimír Koronthály** byl s účinností od 1. května 2020 uvolněn z funkce místokancléře Arcibiskupství pražského (Arcidiecéze pražské).

■ **JUDr. Pavel Müller** byl s účinností od 5. března 2020 do 23. září 2020 jmenován a ustanoven členem Ekonomické rady Arcidiecéze pražské.

■ **prof. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D.,** byl s účinností od 1. března 2020 uvolněn z funkce sídelního kanovníka Kolegiální kapituly Všechny svatých na Hradě Pražském.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

■ **Mgr. Miloš Hrnčíř**, trvalý jáhen v Roudnici nad Labem, 1. 4. 1942 (78 let)

■ **Ing. David Seifert, Th.D.,** trvalý jáhen vikariátu Vlašim, 5. 4. 1975 (45 let)

■ **P. Mgr. Pavel Šimůnek SDB**, farní vikář v Praze-Kobylicích, 10. 4. 1970 (50 let)

■ **P. Dott. prof. Anastasio Ottavio Roggero OCD**, rektor klášterního kostela Panny Marie Vítězné a sv. Antonína Pad., Praha-Malá Strana, 12. 4. 1939 (81 let)

■ **Martin Chleborád**, administrátor v Kladně, 19. 4. 1980 (40 let)

■ **RNDr. Mgr. Miloš František Převrtil**, výpomocný duchovní v Praze-Petrovicích, 22. 4. 1960 (60 let)

■ **Antonín Šorm**, kněz pražské arcidiecéze na odpočinku, 23. 4. 1936 (84 let)

■ **kardinál Dominik Duka OP**, arcibiskup pražský, 26. 4. 1943 (77 let)

VÝROČÍ SVĚCENÍ

■ **P. Pavel Pola OCD**, převor Kláštera Panny Marie Vítězné a Pražského Jezulátka, 11. 4. 2010 (10 let)

■ **P. Mgr. Jan Poříz OCD**, administrátor in spiritualibus Římskokatolické farnosti Slaný, 11. 4. 2010 (10 let)

■ **P. Imman Noel Abellana OSA**, farní vikář u sv. Tomáše v Praze-Malé Straně, 12. 4. 2015 (5 let)

■ **ThDr. Jiří Svoboda, JC.D.,** kanovník, 13. 4. 1966 (54 let)

■ **P. Dott. prof. Anastasio Ottavio Roggero OCD**, rektor klášterního kostela Panny Marie Vítězné a sv. Antonína Pad. v Praze-Malé Straně, 21. 4. 1963 (57 let)

■ **P. Jiří Václav Snětina OSB**, administrátor u kostela sv. Markéty v Praze-Břevnově, 23. 4. 2010 (10 let)

■ **Don Giuseppe Sergio Ciucci**, ka-

novník, kněz diecéze Řím, 28. 4. 1990 (30 let)

RADIO PROGLAS

■ **Každý všední den je vysílána mše svatá od 18.00, modlitba růžence je přenášena od 20.00.**

■ **V sobotu je bohoslužba od 18.00.**

■ **V neděli jsou mše svaté vysílány od 9.00 a od 19.30.**

Doporučujeme sledovat webové stránky rádia, případně facebookový profil, kde jsou k dispozici aktuální informace.

TELEVIZE NOE**PRAVIDELNÉ PŘENOSY**

■ **pondělí – pátek: 12.00**

Mše svatá z kaple Telepace

■ **středa: 9.20**

Generální audience s papežem Františkem

■ **středa: 20.00**

Adorace nebo Večer chval

NEDĚLNÍ A VELIKONOČNÍ PŘENOSY

■ **sobota 4. dubna od 18.00**

Mše svatá z Květné neděle, kostel sv. Václava v Ostravě s účastí zástupců Sekce pro mládež při ČBK

■ **neděle 5. dubna od 10.00**

Mše svatá z náměstí sv. Petra s papežem Františkem

■ **neděle 5. dubna od 18.00**

Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě

■ **čtvrtek 9. dubna od 9.30**

Mše sv. se svěcením olejů, bazilika sv. Petra v Římě

■ **čtvrtek 9. dubna od 18.00**

Mše sv. – památka Poslední večeře Páně, kostel sv. Václava v Ostravě

■ **pátek 10. dubna od 17.00**

Velkopáteční obřady, bazilika sv. Petra

■ **pátek 10. dubna od 21.00**

Křížová cesta, Koloseum

■ **sobota 11. dubna od 20.30**

Velikonoční vigilie, bazilika sv. Petra

■ **neděle 12. dubna od 10.00**

Mše sv. z náměstí sv. Petra v Římě s papežem Františkem

■ **neděle 12. dubna od 18.00**

Mše sv. – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, kostel sv. Václava v Ostravě

■ **neděle 19. dubna od 10.30**

Mše svatá

■ **neděle 26. dubna od 10.30**

Mše svatá

MIMOŘÁDNÉ PŘENOSY

■ **středa 1. dubna od 18.00**

Mše svatá z kaple Telepace

■ **pátek 3. dubna od 18.00**

Mše svatá z kaple Telepace

■ **pondělí 6. dubna od 18.00**

Mše svatá z kaple Telepace

■ **středa 8. dubna od 18.00**

Mše svatá z kaple Telepace

PROGRAMOVÉ TIPY TELEVIZE NOE

■ **čtvrtek 9. dubna**

20.05 Bůh v Krakově - Polský hraný film ze současnosti.

Foto: MgrP. Červený / Člověk a Víra

22.30 Probuzení velké světice - Hluboký a tajemný životní příběh svatě řeholnice Veroniky Giuliani.

■ **pátek 10. dubna**

15.00 Toufarova křížová cesta – Záznam křížové cesty na závěr mezinárodního festivalu proti totalitě Mene Tekel.

22.35 Život Ježíše Krista (1/2) – První díl české televizní premiéry nového filmového zpracování Ježíšova života.

■ **sobota 11. dubna**

15.25 Komédie o umučení a slavném vzkříšení Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista – záznam divadelního představení brněnského Studia Marta na motivy podkrkonošských sousedských her.

23.10 Život Ježíše Krista (2/2) – Druhý díl biblického filmu.

■ **neděle 12. dubna**

20.05 Motýlí cirkus – Nick Vujicic v hlavní roli oceňovaného krátkometrážního filmu.

20.30 Mise – Legendární film s Robertem de Nirem a s podmanivou hudbou Ennio Morriconeho.

■ **pondělí 13. dubna**

20.05 Přejeme si... – Speciální živě vysílaný interaktivní pořad.

21.05 Pouť – Film o neplánované pouti do Santiaga de Compostela.

23.10 L. van Beethoven: 9. symfonie – Záznam koncertu

Na základě celospolečenské situace způsobené virem COVID-19 je upravováno vysílání televize Noe a aktualizován program. Všechny změny i aktuální program naleznete na www.tvnoe.cz a Facebooku televize Noe. Pokud dojde k potvrzení vatikánskou televizí, pak budou každý všední den od 7.00 vysílány mše svaté z kaple Domu sv. Marty ve Vatikánu s papežem Františkem (do odvolání).

ČESKÁ TELEVIZE

Na druhém programu jsou v současné době vysílány bohoslužby každou neděli od 10.00 (ne vždy se jedná pouze o katolické bohoslužby).

■ **neděle 5. dubna od 10.00**

Mše svatá z Komunitního centra Matky Terezy v Praze

■ **čtvrtek 9. dubna od 17.30**

Památka Poslední večeře Páně, celebruje P. Jan Pacner

■ **sobota 11. dubna od 20.30**

Velikonoční vigilie, bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Strahově

■ **neděle 12. dubna od 10.00**

Bohoslužba Církve československé husitské

ČESKÝ ROZHLAS

Na stanici Vltava jsou v současné době vysílány bohoslužby každou neděli od 9.00 (ne vždy se jedná pouze o katolické bohoslužby). Plánovány jsou velikonoční přenosy, doporučujeme sledovat vysílací program.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY**Všeobecný úmysl**

Vysvobození ze závislosti: Modleme se, aby všichni lidé trpící pod vlivem závislosti našli potřebnou pomoc i ty, kdo by je doprovázeli.

Národní úmysl

Za ty, kteří podleli závislosti na drogách, alkoholu, cigaretách, pornografii nebo internetu – ať pod ochranou bl. Mladý najdou cestu ke svobodě.

Foto: Jarmila Fussová / Člověk a Víra

NOE TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV**Benedikt XVI., s úctou k pravdě**

Nový dokument o emeritním papeži, který 16. dubna slaví 93. narozeniny.

Motýlí cirkus

Nick Vujicic v hlavní roli oceňovaného krátkometrážního filmu. Hlavní hrdina Will díky lidem z nového cirkusu poznává, co je to přátelství a získává naději na lepší život.

HISTORICKÝ KALENDÁŘ

2. dubna 2005

Zemřel papež Jan Pavel II.

4. dubna 1655

Pražský pomocný biskup Josef de Corti v kostele Panny Marie Vítězné na Malé Straně slavnostně korunoval sošku Pražského Jezulátka.

5. dubna 1950

Vynesením těžkých trestů skončil proces s představiteli církevních řádů, tzv. Proces Machalka a spol.

10. dubna 2010

Úřadu pražského arcibiskupa se oficiálně ujal Dominik Duka.

13. a 14. dubna 1950

Státní bezpečnost v rámci „akce K“ přepadla mužské kláštery na území celé Československa. Touto událostí začala likvidace mužských klášterů v celé zemi.

17. dubna 990

Svatý Vojtěch složil řeholní sliby v benediktinském klášteře na římském Aventinu.

17. dubna (14. května) 1990

Byla ustanovena Biskupská konference ČSFR, jejím prvním předsedou byl zvolen kardinál František Tomášek.

18. a 23. dubna 1850

František Josef I. dvěma patenty zrušil placetum regium Josefa II. Biskupům tak bylo navráceno právo samostatně rozhodovat o vnitřních záležitostech církve.

19. dubna 2005

Konkláve zvolilo za papeže kardinála Josepha Ratzingera, který přijal jméno Benedikt XVI.

21. a 22. dubna 1990

Československo navštívil papež Jan Pavel II., jednalo se o historicky první oficiální papežskou návštěvu v Československu.

28. dubna 1950

Zahájena tzv. „akce P“, což byl krycí název pro likvidaci řeckokatolické církve v Československu.

30. dubna 2000

Svatořečena polská řeholnice a mystička Maria Faustyna Kowalska.

KNIŽNÍ NOVINKY

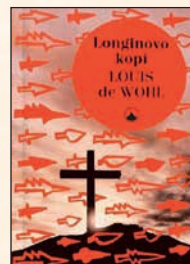
KARMELOTÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

**NEOBYČEJNÝ
ROMÁN O JEŽÍŠOVI**
Jean Mercier
Brož., 120 str.,
199 Kč

**KŘÍŽOVÁ CESTA
S MARIÍ**
Elias Vella
Brož., 64 str.,
119 Kč

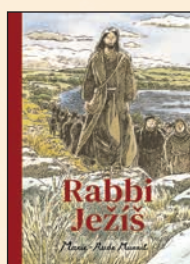

LONGINOVO KOPÍ
Louis de Wohl
Brož., 400 str.,
399 Kč

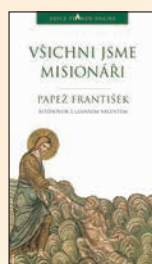

**VYPRÁVĚJ MI
O SVATÉM
PŘIJÍMÁNÍ**
Bruno Ferrero
Váz., 52 str., 229 Kč

PAULINKY

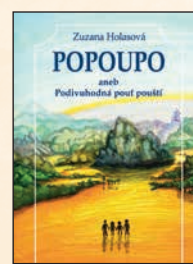
RABBI JEŽÍŠ
Marie-Aude Murail
Váz., 144 str.,
229 Kč

**VŠICHNI JSME
MISIONÁŘI**
Papež František –
Gianni Valente
Brož., 80 str.,
135 Kč

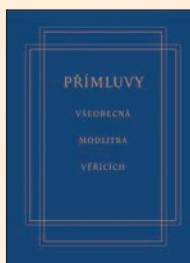

BEZE ZBRANĚ
Zofia Kossaková
Váz., 440 str.,
395 Kč

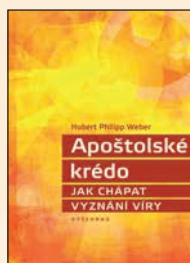

**POPOUPO ANEB
PODIVUHODNÁ
POUŤ POUŠTÍ**
Zuzana Holasová
Váz., 175 str.,
249 Kč

VYŠEHRAĐ

**PŘÍMLUVY –
VŠEOBECNÁ
MODLITBA VĚŘÍCÍCH**
Jan Růckl
Váz., 424 str.,
339 Kč

**APOŠTOLSKÉ
KRÉDO**
Hubert Philipp
Weber
Brož., 128 str.,
212 Kč

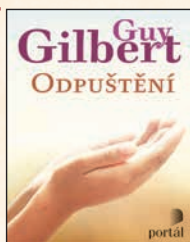

KÁMEN A BOLEST
Karel Schulz
Váz., 616 str.,
339 Kč

MLČENÍ
Endő Súsaku
Audiokniha,
297 Kč

PORTÁL

ODPUŠTĚNÍ
Guy Gilbert
Brož., 104 str.,
159 Kč

**STÁRNUTÍ,
PALIATIVNÍ PÉČE
A PROŽÍVÁNÍ
ZÁRMUTKU**
Tereza Cimrmanová
Brož., 144 str., 297 Kč

**SÍLA
NEVYSLOVENÉHO**
Peter Pöthe
Brož., 288 str.,
339 Kč

KRYSTAL OP

SALVE 3/2019
Téma: Zneužívání
Brož., 100 Kč